

SFS 2002:442

Utkom från trycket
den 11 juni 2002

Förordning om ändring i åklagarförordningen (1996:205);

utfärdad den 30 maj 2002.

Regeringen föreskriver att 17 § åklagarförordningen (1996:205)¹ skall ha följande lydelse.

17 § Chefen för en åklagarmyndighet får förordna arbetstagare som inte är åklagare men som har vunnit tillräcklig erfarenhet att på eget ansvar

1. rekvidrera registerutdrag och personbevis,
2. efter beslut av åklagare i varje särskilt fall hämta in yttranden som krävs i ärenden som rör åtalsunderlåtelse,
3. underteckna och expediera underrättelser och meddelanden,
4. fullgöra åklagarens eller åklagarmyndighetens underrättelseskyldighet med undantag för underrättelser enligt
 - 18 § lagen (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare,
 - 1 § förordningen (1994:1763) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare, och
 - 3 och 4 §§ förordningen (1964:740) med föreskrifter för åklagare i vissa brottmål,
5. hämta in sådana upplysningar som avses i 3 och 5 §§ förordningen (1994:1763) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare,
6. efter beslut av åklagare i varje särskilt fall hämta in yttrande som avses i 1 § lagen (1991:2041) om särskild personutredning i brottmål, m.m.,
7. underteckna och expediera kallelser och förelägganden, och
8. utföra andra arbetsuppgifter vid handläggningen av mål eller ärenden som inte enligt lag eller annan författning måste utföras av åklagare.

Chefen för en åklagarmyndighet får förordna den som är chef för en åklagarkammare att besluta om sådana förordnanden.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2002.

På regeringens vägnar

THOMAS BODSTRÖM

Lotta Gustavson
(Justitiedepartementet)

¹ Förordningen omtryckt 2001:995.

